

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin și Moraru Petru,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Karimi Hamed, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-1 pe

Karimi Hamed Abdhusein, născut la 15 septembrie 1977, originar și domiciliat în or. Shiraz, Iran;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.07.2013 - 07.07.2014 (prima instanță);
2. 25.07.2014 - 19.11.2014 (instanța de apel);
3. 17.04.2015 - 21.07.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2014, Karimi Hamed Abdhusein a fost condamnat:

- în baza art.27, 42 alin.(5), 362 alin.(1) Cod penal la 3 luni închisoare;
- în baza art. 362 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Karimi Hamed Abdhusein la 01 decembrie 2012, aflându-se pe teritoriul Ucrainei și având intenția de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, în vederea intrării și șederii, pe ascuns, într-un loc tainic din semiremorca de

model „SCHMITZ SO1” cu n/î C XK 777, tractată de camionul de model „MAN TGA 18440” cu n/î C XK 777 condus de către Roșca Veaceslav, s-a tănuit de controlul de frontieră, trecând prin această modalitate ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, prin punctul de trecere Tudora, din direcția Ucrainei.

2.1. Tot el, la 21 mai 2013, aproximativ la orele 04:30, acționînd prin înțelegere prealabilă și complicitate cu cet. Hassan Mahmoud Abdalla Hassan, cetățean al Egiptului și o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, prin eludarea și sustragerea de la controlul de frontieră, a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova peste râul Prut, cu o barcă gonflabilă în apropiere de s. Frăsinești, r-nul Ungheni, în regiunea stîlpului de frontieră nr.1107 aval 100 m., însă din motive independente de voința sa, nu a reușit deoarece a fost observat de către colaboratorii poliției de frontieră, reușind să evadeze de la fața locului.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Karimi Hamed Abdalhusein, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe ambele capete de acuzare, din motiv că în temeiul art.9 alin.(2) al Legii privind azilul în Republica Moldova, inculpatul nu poate fi tras la răspundere penală, deoarece la 12 decembrie 2012, acesta s-a adresat pentru acordarea azilului la organul competent, fapt confirmat prin decizia nr.62/14DAI din 17 martie 2014, eliberată de Direcția Azil și Integrare a Biroului de Migrațiune și Azil. La fel, apelantul a invocat că, în temeiul art.63 alin.(7) și art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, nu pot fi reținute probele obținute în legătură cu audierea martorului Hassan Mahmoud Abdalla, care încearcă să protejeze o altă persoană, iar prin declarațiile celorlalți martori nu se confirmă învinuirea adusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărîrii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a cercetat în modul stabilit probele prezentate, adoptând o sentință corectă, întemeiată și legală prin care l-a recunoscut pe Karimi Hamed Abdalhusein vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 27, 42, 362 alin.(1) și art. 362 alin.(1) Cod penal, argumentând deplin poziția adoptată, atît

din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apelantului referitor la faptul că, în privința inculpatului urmau a se aplica prevederile art.9 alin.(2) al Legii privind azilul în Republica Moldova, ce statuează că, *solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare sau ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Tratatamentul aplicat acestor persoane se va conforma standardelor internaționale referitoare la drepturile omului și prevederilor prezentei legi*, or, acesta a traversat frontiera de stat la 01.12.2012, fiind reținut conform procesului-verbal de reținere la 04.12.2012, iar solicitarea de azil a fost înaintată abia la 12.12.2012.

Referitor la argumentele apelantului privind inadmisibilitatea probelor acumulate în legătură cu audierea în calitate de martor a lui Hassan Mahmoud Abdalla, instanța de apel le-a respins, din motiv că audierea acestuia a avut loc ca urmare a complicității lui la comiterea infracțiunii comise la 21.05.2013, iar instanța nu a depistat nici un motiv pentru a aprecia critic declarațiile făcute de acesta din urmă.

La stabilirea pedepsei inculpatului Karimi H., instanța de apel a statuat că instanța de fond a ținut cont de comportamentul pertinent al inculpatului precum și de gravitatea infracțiunii săvârșite, corect stabilindu-i pentru infracțiunile comise, prin aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, o pedeapsă de 4 luni închisoare, fiind într-un raport rezonabil cu faptele comise și scopul sancțiunii penale, astfel, nefiind posibilă corectarea inculpatului fără privarea acestuia de libertate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Hamed Karimi, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând următoarele:

- instanța de apel, judecând cauza, a încălcat prevederile art. 9 alin. (2) al Legii Nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, precum și art. 31 alin. (1) al Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, tratat intrat în vigoare pentru Republica Moldova din 11.12.2001,

- consideră că reieșind din materialele cauzei, și anume: decizia nr.62/14DAI din 17.03.2014 eliberată de Direcția Azil și Integrare al Biroului de Migrație și Azil, documentul temporar nr. 12MD001400 din 03.04.2014, eliberat de Direcția Azil și

Integrare ca rezultat al depunerii cererii de azil, procesul-verbal de reținere a lui Hamed Karimi Abdalhusein din 04.12.2012, ordonanța privind eliberarea persoanei din 06.12.2012 (dosar penal nr.2012421906), se probează cert faptul că, solicitantul de azil a reacționat imediat după ce Republica Moldova, reprezentată prin organele sale de drept (procuror Dadu I. și ulterior reprezentanții Biroului de Migrație și Azil) i-au oferit posibilitatea de a se adresa cu o cerere pentru a obține calitatea de refugiat. Astfel, cererea inculpatului a fost întocmită în ziua eliberării acestuia și a parvenit la Direcția Azil și Integrare al Biroului de Migrație și Azil abia la 12.12.2014, fiind depusă conform legislației în vigoare;

- instanțele inferioare nu au făcut diferența între solicitanți de azil care încearcă să intre ilegal și cei care au deja o ședere ilegală, ambele categorii căzând sub incidența art.9 alin.2 al Legii Nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova;

- inculpatul Karimi Hamed este victima migrației ilegale, care datorită unei persoane terțe pe numele “**Arsen**” a fost înșelat de 4000 dolari SUA și actele de identificare “pașaportul său național” fiind transportat contrar voinței sale în Republica Moldova, sub pretextul că merge legal în una din țările europene. Hamed Karimi se afla legal pe teritoriul Ucrainei, circumstanță probată prin prezentarea organului de urmărire penală și instanței de fond a actului de ședere legală. Suplimentar, organul de urmărire penală urma a verifica șederea legală a inculpatului pe teritoriul statului vecin pentru a se convinge de circumstanțele corecte sau incorecte relatate de inculpat, sarcină nerealizată de acuzare, care accentuează neprobarea învinuirii aduse persoanei;

- atitudinea instanțelor naționale poate fi condamnată de CEDO, precum în cauza **Suso Musa vs. Malta, nr. 42337/12, 23 iulie 2013;**

- în privința capătului de acuzare în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, și anume trecerea ilegală a frontierei de stat situată între Republica Moldova și România, peste râul Prut, consideră că instanțele inferioare l-au condamnat ilegal pe Karimi Hamed, neavând probe în genere în acest sens, denaturând pe altele pentru a face posibilă condamnarea persoanei și evitând intenționat a indica în întregime conținutul celorlalte acte procedurale pentru a nu ajunge la o decizie de achitare a persoanei;

- consideră că condamnarea inculpatului Karimi Hamed doar în baza declarațiilor unei persoane (Hassan Mahmoud Abdalla) constituie o încălcare flagrantă a unui șir de prevederi legale, cum ar fi art. 389 Cod penal, pct.7 din Hotărârea explicativă a CSJ nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, art. 6 alin. (2), (3) lit. d) din Convenția CEDO;

- partea apărării nu a avut acces la martorul acușării nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, fapt pentru care nu a fost posibil de a pune întrebări presupusului martor pentru a verifica corectitudinea circumstanțelor conținute în procesul-verbal de audiere a martorului și a procesului-verbal de confruntare între acesta și inculpat;

- reieșind din conținutul dosarului penal, organul de urmărire penală la indicația procurorului de fapt au încălcat prevederile art. 63 alin. (7) Cod de procedură penală, prin faptul că nu doar au audiat pe inculpatul Hassan Mahmoud Abdalla în calitate de martor, dar inclusiv au efectuat și alte acțiuni păstrându-i calitatea de martor (confruntarea cu Karimi Hamed și recunoașterea persoanei după fotografie);

- apărătorul a solicitat datorită erorilor grave comise de acușare excluderea din lista probelor acușării a procesului-verbal de confruntare între Karimi Hamed și Hassan Mahmoud Abdalla (f.d 54); a procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d 24); a procesului-verbal de audiere a martorului Hassan Mahmoud Abdalla, însă niciunul din argumentele expuse mai sus nu au fost combătute de instanța de apel.

5.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Karimi Hamed, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

6.1. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 362 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin

prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul cuvenit la toate motivele invocate de apelant, în legătură cu ce în baza temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală urmează a fi casată parțial sentința primei instanțe și decizia instanței de apel pe capătul de învinuire înaintat inculpatului Karimi Hamed în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, din următoarele motive.

Art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală prevede ca temei pentru recurs ordinar cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, astfel, Colegiul penal lărgit, conchide că, în acest aspect sentința instanței de fond și decizia instanței de apel adoptate în prezenta cauză, urmează a fi casate cu dispunerea achitării inculpatului Karimi Hamed de sub învinuirea în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit art. 113 alin. (2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale, astfel, în sensul acestei norme de drept, instanța de apel era obligată să deducă din actele cauzei „...determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Astfel spus, instanța de apel nu a respectat aceste prevederi legale și nu s-a pronunțat argumentat asupra faptului existenței infracțiunii în acțiunile inculpatei în sensul art.52 Cod penal „se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”.

Conform art. 385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv: dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul și, dacă fapta întrunește elementele

infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și, respectiv în partea descriptivă a sentinței de condamnare, potrivit art. 394 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă nu numai descrierea faptei criminale, dar și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În acest aspect, se relevă, că potrivit rechizitoriului (Vol. I, f.d. 95-100), Karimi Hamed a fost învinuit de faptul că *„la 01 decembrie 2012, aflându-se pe teritoriul Ucrainei și avînd intenția de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, în vederea intrării și șederii, pe ascuns, într-un loc tainic din semiremorca de model „SCHMITZ SO1” cu n/î C XK 777, tractată de camionul de model „MAN TGA 18440” cu n/î C XK 777 condus de către Roșca Veaceslav, s-a tăinuit de controlul de frontieră, trecând prin această modalitate ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, prin punctul de trecere Tudora, din direcția Ucrainei”*.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit enunță, că atît prima instanță, cît și instanța de apel, condamnîndu-l pe inculpatul Karimi Hamed în baza art. 362 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare, nu au ținut cont de prevederile art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova, care stipulează că *„Solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare sau ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Tratatamentul aplicat acestor persoane se va conforma standardelor internaționale referitoare la drepturile omului și prevederilor prezentei legi”*.

Astfel, din materiale cauzei, Colegiul lărgit constată că, prin decizia nr.62/14 DAI din 17 martie 2014 eliberată de Direcția Azil și Integrare al Biroului de Migrație și Azil a fost respinsă cererea de azil depusă de către Karimi Hamed Abdhusein (Vol. II, f.d. 62).

Prin comunicarea nr. 12MD001400 din 03 aprilie 2014, eliberată de Direcția Azil și Integrare ca rezultat al depunerii cererii de azil, Karimi Hamed Abdhusein a fost informat despre respingerea cererii de azil (Vol. II, f.d. 61).

Conform procesului-verbal de reținere din 04 decembrie 2012, Karimi Hamed Abdhusein a fost reținut, în conformitate cu prevederile art. 166, 167, 173 Cod de procedură penală (Vol. II, f.d.67).

Prin ordonanța procurorului Dadu Ion privind eliberarea persoanei din 06 decembrie 2012, Karimi Hamed Abdhusein, în legătură cu lipsa temeiurilor de aplicare a măsurii preventive – arest preventiv, a fost eliberat (Vol. I, f.d. 48).

În acest context, Colegiul lărgit remarcă că Karimi Hamed Abdhusein – fiind solicitant de azil, îndată ce Republica Moldova, fiind reprezentată prin instituțiile de

drept – reprezentanții Biroului de Migrațiune și azil, precum și procurorul Dadu Ion, i-a oferit posibilitatea de a se adresa cu o cerere pentru a obține calitatea de refugiat, Karimi Hamed s-a folosit de acest drept, cererea acestuia fiind întocmită în ziua eliberării sale, însă această cerere a parvenit la Direcția Azil și Integrare al Biroului de Migrație și Azil abia la 12 decembrie 2012.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit enunță că instanțele de judecată inferioare au dat o interpretare greșită solicitantului de azil care încearcă să intre ilegal pe teritoriul unei țări și între solicitantul de azil care deja are o ședere ilegală, deși ambele categorii de solicitanți cad sub incidența art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova.

Totodată, Colegiul lărgit reține că instanța de apel invocând că „*Instanța de apel respinge argumentul apelantului referitor la faptul că, în privința inculpatului urmau a se aplica prevederile art. 9 alin. (2) al Legii privind azilul în Republica Moldova, ce statuează că, solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare sau ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Tratatul aplicat acestor persoane se va conforma standardelor internaționale referitoare la drepturile omului și prevederilor prezentei legi, or acesta a traversat frontiera de stat la 01.12.2012, fiind reținut conform procesului-verbal de reținere la 04.12.2012, iar solicitarea de azil a fost înaintată abia la 12.12.2012*”, a lasat fără argumentare care atunci ar fi în opinia sa termenul obligatoriu de înaintare a cererii de acordare a azilului și unde este prevăzut termenul în cauză, fiindcă de altfel asemenea argumente sunt lipsite de forță juridică.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit ajunge la concluzia, că temeiul pentru recurs ordinar, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și-a găsit reflectarea în speța dată, și anume, lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, fiindcă art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova interzice sancționarea solicitanților de azil pentru intrare ilegală pe teritoriul Republicii Moldova, ce persistă în speța dată.

Or, din cele relatate mai sus, rezultă că instanțele de judecată inferioare n-au constatat în sensul noțiunii de infracțiune prevăzute de art. 14 Cod penal, elementele obligatorii a componenței de infracțiune – latura obiectivă, motiv din care rezultă că, nu există în speța dată, pe acest episod al învinuirii componența de infracțiune prevăzută de art. 362 alin. (1) Cod penal.

În consecință, vis-a-vis de motivele și considerentele relevate, se impune soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe, cât și a deciziei instanței

de apel, cu achitarea inculpatului Karimi Hamed pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

6.2. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal.

Privitor la învinuirea înaintată inculpatului Karimi Hamed în baza art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal, Colegiul lărgit enunță că instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, și anume: declarațiile martorilor Lazari V., Bulicanu I., Artemciuc V., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 mai 2013; procesul-verbal de examinare și ridicare a documentelor anexate la procesul –verbal de cercetare la fața locului; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03 iunie 2013; procesul –verbal de confruntare din 14 iunie 2013; ordonanța și procesul verbal de ridicare a declarațiilor lui Hasan Mahmoud Abdalla Hassan din instanța de judecată a r-ului Ungheni, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Karimi Hamed privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, argumentul apărătorului, precum că învinuirea înaintată inculpatului Karimi Hamed în baza art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal se bazează doar pe declarațiile martorului Hassan Mahmoud Abdalla Hassan, poartă un caracter declarativ, fiindcă vinovăția inculpatului pe capătul dat de învinuire a fost dovedită prin cumulul de probe enumerate mai sus, descrise amănunțit în sentința și decizia atacată.

Referindu-se la motivul că martorul decisiv pe acest episod al învinuirii Hassan Mahmoud Abdalla Hassan nu a fost interogat în prima instanță și nici în instanța de apel, Colegiul lărgit invocă că, cum normele Codului de procedură penală, așa și prevederile art. 6 CEDO cer ca judecătorul să poată aprecia probele examinate de el, care au fost prezentate în fața acuzatului, în ședință publică și în vederea unei dezbateri în condiții de contradictorialitate (Hotărârea CEDO din 15 iunie 1992 în cauza Ludi vs Suedia). Dar, se admite ca unele din aceste cerințe să nu fie stabilite material în instanță. Așa stau lucrurile

cu audierea martorilor a căror prezență în ședința de judecată nu este întotdeauna utilă (martor stabilit în străinătate). Este suficient ca acești martori să fie interogați în cursul urmăririi penale și inculpatului să-i fie acordată posibilitatea să conteste mărturia care-l incriminează și să pună întrebări autorului acesteia la momentul depozitării sau mai târziu (Hotărârea CEDO, cauza Kamasinski vs Austria din 19 decembrie 1989).

În speța dată, Colegiul penal lărgit constată că cu martorul decisiv de acuzare pe acest episod al învinuirii, pe parcursul urmăririi penale s-a efectuat confruntarea (Vol. II, f.d. 54), prevăzută de art. 113 Cod de procedură penală, deoarece existau divergențe între declarațiile martorului Hassan Mahmoud Abdalla Hassan și bănuitul Karimi Hamed, cu participarea apărătorului, avocatul Grițco Andrei, și a traducătorului, unde s-a explicat și dreptul de a pune întrebări unul altuia și ei au dat declarații. Aceste declarații au fost examinate în cadrul primei instanțe și instanței de apel și puse la baza condamnării, deoarece martorul Hassan Mahmoud Abdalla Hassan nu a fost posibil de adus în ședințele de judecată, el avînd domiciliul în Egipt, or Asachia (Vol. I, f.d. 20). Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele inferioare corect au pus la baza condamnării declarațiile martorului acuzării Hassan Mahmoud Abdalla Hassan.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce vina lui în comiterea infracțiunii imputate este dovedită prin cumulul de probe nominalizate în hotărârile judecătorești, fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

Totodată, motivele invocate de recurent pe acest capăt de învinuire au fost verificate minuțios în instanța de apel și actele cauzei dovedesc legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului în această parte. Careva motive relevante în susținerea argumentelor invocate recurentul instanței de recurs nu a prezentat.

Din cele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că prin sentința primei instanțe, menținute prin decizia instanței de apel, corect Karimi Ahmed a fost condamnat în baza art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Karimi Hamed, casează parțial sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe **Karimi Hamed Abdulhusein**, rejudecă cauza pronunțând următoarea hotărâre.

Se achită Karimi Hamed pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se consideră condamnat Karimi Hamed în baza art. 27, 42 alin. (5), 362 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru